

4. Калантан Т.В. Контролінг: [навч. посіб.] / Т.В. Калантан.-Львів: Новий світ, 2008.- с.94-95.
5. Логістика: [Навч. посіб.]/ Кальченко А.Г., Кривещенко В.В.– [Вид. 2-ге, без змін.] – К.: КНЕУ, 2008. – 472 с.;
6. Шляхи ефективного управління оборотними активами промислових підприємств / В.П.Кодацький//Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №4. – с. 149-154;

Науковий керівник: д.е.н., професор Пушкар М.С.

***Винник Андрій,**
студент групи РКзм-52*

ПРИНЦИПИ КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Розвиток товарно-грошових відносин в Україні підвищує роль кредиту і банків в економіці. Організація фінансово-кредитного обслуговування підприємств і організацій, функціонування кредитної системи відіграють виключно важливу роль у розвитку господарських структур. Від ефективності і безперебійного функціонування кредитно-фінансового механізму залежить не тільки своєчасне отримання коштів окремими господарськими одиницями, але й темпи економічного розвитку країни в цілому. Разом з тим еволюція кредитної системи і кредитної справи в повній мірі визначається економічною ситуацією в країні, пануючими формами і механізмами господарювання.

Кредит є одним із можливих варіантів поліпшення фінансового стану підприємства. Залученню кредитних ресурсів повинен передувати ретельний аналіз і пошук оптимального рішення щодо суми відсотків, витрат і доходів та різних факторів впливу на прибутковість діяльності підприємства.

Слово «кредит» походить від латинського «сreditum», що означає «позика», «борг», а також перекладається як «вірю», «довіряю», тому категорія кредиту розглядається економічною наукою переважно як довіра однієї особи до іншої, на підставі якої у позику надається певна вартість у грошовій або товарній формі для тимчасового користування за відповідну плату.

Розглядаючи цю економічну категорію, необхідно звернути увагу на такі її ознаки:

- кредит – специфічний тип економічних відносин, що ґрунтується на взаємній довірі сторін цих відносин;
- економічною основою кредиту є мобілізація й нагромадження тимчасово вільних коштів і формування з них позичкового капіталу;
- кредитування – акт передачі кредитором певної суми капіталу в тимчасове користування позичальнику на умовах повернення та оплати;
- кредитні відносини – відособлена частина економічних відносин, пов'язана з наданням вартості (коштів) у позику і поверненням її разом із певним відсотком;
- принципи кредитування – основні вихідні положення, на які спирається теорія і практика кредитного процесу.

Слід зазначити, що кредитний процес вимагає від банків і господарюючих суб'єктів дотримання принципів кредитування.

Можна виділити три основні рівні системи принципів банківського кредитування:

1. загальноекономічні принципи кредитування (відповідність ринковим відносинам, раціональності і ефективності, комплексності, розвиткові);
2. особливі принципи кредитування, поза якими кредит втрачає свій специфічний економічний зміст (поверненості, забезпеченості строкості, платності, цільової спрямованості);
3. часткові, одиничні принципи кредитування, або правила кредитування, які впливають з кожного особливого принципу й можуть по-різному проявлятися в конкретних кредитних операціях.

Загальноекономічні та особливі принципи кредитування, а також правила кредитування взаємозв'язані і певним чином вони взаємопереходять одне в одне.

Кредитний механізм має відображати умови конкуренції, суперництва комерційних банків за позичальника, комерціалізації кредитної угоди, прагнення забезпечити максимально можливу угоду (прибуток) від позики, самостійність і автономність у прийнятті управлінських рішень тощо.

Принцип раціональності та ефективності банківського кредитування характеризує економічність використання позики як з позицій інтересів банку, так і з позицій позичальників – господарських

суб'єктів. Кредитний механізм не може не ґрунтуватися лише на здоровому практицизмі, спрямованості на збільшення доходів, а й на оцінці кредитоспроможності позичальника, що забезпечуватиме впевненість банку у здатності й готовності боржника повернути позичку в обумовлений договором строк.

Принцип комплексності банківського кредитування передбачає використання кредитного механізму на основі врахування комплексу факторів, що впливають на реалізацію кредитної операції.

Принцип розвитку банківського кредитування відображає постійний рух і динаміку кредитного механізму. Зміна економічних відносин призводить і до зміни кредитних відносин та підходів до їх практичної організації. Принцип розвитку вимагає від комерційних банків використовувати гнучкі методи кредитування, оперативно змінювати порядок практичної роботи з позиками, методи контролю за використанням та поверненням кредиту, засоби регулювання заборгованості тощо.

Центральне місце в системі принципів банківського кредитування посідають особливі принципи кредиту. Саме вони відображають економічну сутність банківського кредиту.

Принцип поверненості означає, що кредит має бути повернений позичальником банкові. Установи банків можуть надавати відстрочку повернення позички, стягуючи за це підвищений відсоток.

Принцип забезпеченості кредиту означає наявність у банку права для захисту своїх інтересів, недопущення збитків від неповернення боргу через неплатоспроможність позичальника. Мета реалізації цього принципу – зменшити ризик кредитної операції. Майнові інтереси кредитора мають бути повною мірою захищені у разі можливого порушення позичальником узятих на себе зобов'язань. Кредит надається під певні реальні гарантії – заставу, поручительство, страхове свідоцтво та ін.

Принцип строковості означає, що позичка має бути повернена позичальником банкові у визначений в кредитному договорі строк. Кредит обов'язково має бути повернений у певний заздалегідь обумовлений час. У разі порушення принципу строковості банк пред'являє до позичальника фінансові вимоги

Принцип платіжності означає, що кредит має бути повернений позичальником банкові з відповідною оплатою за його користування. Кредит як комерційна операція обов'язково має приносити кредиторів певний доход у формі відсотків. Відсоток – плата позичальника у

кредитних відносинах. Банк вимагає від позичальника не тільки повернення одержаної позики, а й сплати відсотка за її використання.

Принцип цільової спрямованості кредиту передбачає вкладення позичкових коштів на конкретні цілі, обумовлені кредитним договором. Позичальник не може витратити кредит на інші цілі. Цільовий характер кредитування означає спрямованість позички на певний господарський об'єкт.

Отже, в науковому плані єдиноправильним є системний підхід до дослідження принципів кредитування, в якому реалізується і конкретизується наукове розуміння принципів кредитування як взаємопов'язаної цілісної сукупності певних положень.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Романів С.Р.

*Возьна Леся,
студентка групи РКзм-51*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВ ТЕКСТИЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ.

Текстильне виробництво в Україні працює на давальницькій сировині, оскільки даний напрям промисловості не може себе забезпечити на регіональному рівні основною сировиною та необхідними, для виробництва матеріалами. Тому для обліковців та менеджерів першочерговим завданням повинно бути правильна організація операцій з давальницькою сировиною. При такій організації виробництва важливим чинником зростання прибутку є зменшення собівартості та збільшення виробничих потужностей. З однієї сторони – надання послуг з переробки сировини замовника скорочує господарський оборот підприємства, тому що частково виключається сфера постачання та реалізації. А це, у свою чергу впливає на зменшення матеріальних та загальногосподарських витрат, оскільки витрати на матеріали та витрати на збут здійснює сам замовник. З іншої сторони – така організація виробничого процесу не дає можливості підприємству працювати на повну потужність, а це негативно впливає на формування прибутку.

Така організація виробництва текстильної продукції суттєвим чином впливає на організацію і методологію як фінансового, так і